

تظاهرات و عوارض بیماری قند در دستگاه بینائی

*دکتر قوام صدوقی

موقعی که در آنسیکلوپدی طبی بفصل دیابت مراجعت میشود ملاحظه میگردد که در آنجا بطور مختصر صحبت از لکه‌های خون ریزی در رتین و یا رتینیت مرکزی نقطه‌ای شکل شده است. پزشک هم پس از یک نگاه سطحی به این علائم و عوارض ظاهرآ ساده چشمی از این مبحث میگذرد، بدون اینکه اهمیت وارش بیاندازه زیاد آن را، چه از نظر معالجه و چه از نظر سیر بیماری، در نظر بگیرد. چه بسا دیده شده که گاهی هم اگر بیمار دیابتی را برای معاینه چشم میفرستند فقط از نظر تشریفات طبی است که معمولاً برای تکمیل پرونده پزشکی انجام میدهند و اغلب همین یک مرتبه آزمایش را کافی میدانند ولی باید این آزمایش توسط طبیب معالج و یا چشم پزشک و با همکاری هر دو آنها مرتبآ ماهی یکبار برای کنترل وضع اختلالات عروقی رتین که نمونه‌ای از وضع عروق عمومی بدن و وحامت آن است، انجام یابد. و چون اغلب تشخیص بیماری قند بوسیله طبیب داده میشود نه خود بیمار، لذا طبیب معالج نباید فقط بصرف اینکه چون بیمار از چشم خود شکایتی ندارد این آزمایش را نادیده بگیرد. چه این آزمایش فقط برای وجود یا عدم وجود عوارض دیابت در چشم نیست، بلکه برای دیدن علائم و تظاهرات دیابت در این میادین است که خود ملاک مهم برای کنترل وضع عمومی و عروقی بدن و در نتیجه سیر و آتهای دیابت نزد بیمار میباشد. چه بسا موادردی از بیماری قند که ناشناخته بوده و فقط چشم پزشک در موقع معاینه چشمی یا تصحیح عیب انکسار بیمار، بوجود آن پی برده است.

۱- ضایعات التهابی در مجاورت دستگاه بینائی.

کورکهای منتشر در بیماری قند از قدیم الایام شناخته شده است،

ضایعات بیماری قند در قسمتها مختلفه بدن، مخصوصاً در دستگاه بینائی، قبل از کشف انسولین بطور کامل شناخته نشده بود، زیرا این گونه بیماران معمولاً درحال اغماء بدرود زندگی میگفندند و با نتیجه سیر بیماری قند و عوارض ناشی از آن ناشناخته میمانند. اما چون مصرف انسولین از اغماء دیابتی جلوگیری میکند لذا بیماری به سیر خود آهسته ادامه میدهد و عوارض ناشی از آن بتدریج کم و بیش خود نمائی میکند. از جمله این عوارض در مرحله اول ضایعات عروقی را باید نام برد که معمولاً آنها را قبل از کشف انسولین مربوط به افزایش فشارخون و یا تصلیب شرائین میدانند. این ضایعات عروقی معمولاً در کلیه اعضای بدن بنحوی از انحصار خودنمایی میکنند و پزشک هم بوجود آن مشکوک میشود. مثلاً ماهمه گانگرنهای آدرنالیک و منظره آنا توموپاتولوژیک آنرا کاملاً میشناسیم، اما فقط چشم پزشک است که میتواند این ضایعات را در قسمتها م مختلفه چشم مشاهده نماید و اختلالات و سیر ضایعات مزبور را از نزدیک ببیند. روی این اصل است که در این مبحث سعی میکنیم که نظر همکاران محترم را نه تنها بعوارض و خیم دیابت در دستگاه بینائی جلب کنیم، بلکه اهمیت آزمایش‌های مکرر چشم را در این بیماری و خیم، چه از لحاظ روش معالجه و چه از لحاظ آینده کم و بیش تاریکی که دارد و چه از لحاظ پیشرفت و یا عقب نشینی اختلالات دیابتی، گوشزد و یادآوری کنیم. در مرحله اول ماجشم پزشکان میتوانیم این ضایعات را در روی ایریس (پرده عنایی)، و با میکروسکوپ چشمی در قسمت قدامی چشم، وبالاخره بافتالموسکوب آنها را در تدقیم دقیقاً مشاهده کنیم. این منظره ضایعات عروقی چشم، نمونه بارزی از وجود ضایعات عروقی در این اعضاء بدن میباشد.

* بیمارستان فارابی - دانشکده پزشکی دانشگاه تهران.

پیگمان عای سیاه رنگی از آن جدا شده وارد مایع زلایه میشود و تمام اطاق قدامی را سیاه رنگ و تیره میکند . این آزاد شدن پیگمانها که امروزه آنرا بعلت نفوذ کلیکوژن در طبقه پیگمانی ایریس میدانند در موقع معاینه مخصوصاً با میکرسكپ قرنیه، بجند صورت خودنمایی میکند: یکی *Houppes spongieuse de la bordure pigmentée* یعنی آزاد شدن طبقه پیگمان ایریس در لب داخلی حدقه که بصورت تضرس های کوچک و بزرگ و در عین حال منظم در لبه کنار میدان حدقه دیده میشود و یکی از علامت بارز بیماری قند میباشد، و چه سا چشم پزشک با مشاهده این وضع و منتظره ، تشخیص بیماری قند را حتی قبل از آزمایش خون میدهد . دیگری تصلب ایریس (*rigidité de l'iris*) است که بعلت نفوذ کلیکوژن در نساج ایریس سبب سختی و سفتی آن شده و بالنتیجه حرکات حدقه بسختی انجام میگیرد ، و گاهی اوقات حتی منجر به از بین رفتن کامل رفلکس میشود که ممکن است با آرگای دربرآتن Argyll Robertson اشتباه گردد .

ب- *Rubeosis iridis* - از قدیم عام میدانستیم که پرده عنیبه شخص دیابتی در فرزدیکی حدقه قرمز رنگ بنظر میرسد ولی بعداً که میکرسكپ قرنیه اختراع گردید مشخص شد که در لبه حدقه وایریس هجاور آن مقداری عروق اضافی تشکیل شده و وجود خون در آن عروق است که رنگ ایریس را تغییر داده و قرمز رنگ کرده است . این عروق ممکن است حتی تمام سطح عنیبه را پوشانیده، بالنتیجه منقره و خیمی را به آبیه دیابت بدهد. زیرا معمولاً همراه با این منظره ایریس یک تورم نسبتاً شدیدی در قسمتهای *uvæc* یعنی جسم سیلیر و حتی کوروئید نیز خود نمائی میکند که خود یک علامت مهم و خامت ضایعات عروقی و آبیه بیماری است ، و معمولاً طولی خواهد کشید که ضایعات دین شدیدتر خواهد گردید و دید بیمار بی اندازه نقصان خواهد یافت و پس از آن هم حملات از دیاباد فشار چشم و دردهای آن همراه باخون - ریزی داخل کرده چشم، بیمار را آزار خواهد داد و بالاخره بدرآوردن چشم منجر خواهد گردید .

ج- *Iritis diabétique* - این التهاب پرده عنیبه بدوصورت ممکن است ظاهر شود: یکی ایریتیس همراه باخون ریزی- *ragique* و دیگری ایریتیس جر کی تورپید . ایریتیس همراه از یک در حقیقت یک نوع *Iridis rubeosis* پیشرفت میباشد که در تمام سطح ایریس ، عروق مشاهده میشود . این عروق خون ریزی میکنند و بالنتیجه اطاق قدامی پرازخون میشود و لخته های خون در سطح حدقه جایگزین شده منجر به چسبندگی حدقه وبالاخره گلوکوم همراه از یک میگردد . روی این اصل است که ماجشم

گل مژه های مکرد همراه با بلفاریت های شدید و طولانی ممکن است چشم پزشک را بفکر دیابت بیناندازد . بعضی اوقات غفونتهاي معمولي و خوش خيم ممکن است روی زمينه دیابت بصورت یک غفونت بد خيم و سر سخت مانند گانگلن جلوه گر شود و بهمن - ترتیب مثلاً یک زخم ماده قرنیه میتواند بسیار و خیم گردد و یا یک آبسه ساده لنفا تیک پلک ممکن است به گانگلن جلوه گر شود و حتی دیده شده است که یک آبسه ساده کیسه اشک روی زمینه بیماری قند منجر به فلگمون چشم و بالنتیجه بمرگ منتهی شده است.

۳- اختلالات تطابق

گاهی اوقات یک تبلی تطابق زودرس و یا تغییر سریع و نوسانی آن ممکن است علامت زودرس بیماری قند باشد و زمانی یک تبلی تطابق و یافلچ کامل آن نزد جوانان شبیه فلچ تطابق در دیفتری، کافی است که مارا بوجود بیماری قند واقف سازد . خوب شناخته این تبلی تطابق زود گذر است و بهبود خواهد یافت چون در نتیجه یک مسمومیت خود بخود میباشد .

۴- تغییرات در انکسار نور

تغییرات انکسار نور در چشم گاهی بسیار عجیب و شگفت انگیز بروز مینماید . مثلاً جوانی که تا مروز دید بسیار خوب داشته است غفلتاً بمقدار ۲ یا ۳ و حتی ۶۰۵ دیوپتری میوب میگردد . این تغییرات ناگهانی نشانه تغییر ناگهانی مقدار قند خون و ممکن است حتی مرحله قبل از اغمای دیابتی نیز باشد . هنوز مکانیسم این تغییر انکسار برای ماروشن نیست، برخی معتقدند که شاید نفوذ ملکول های آب در طبقات خارجی عدسی در بروز آن بی تأثیر نباشد . بر عکس گاهی ممکن است که شخصی که مبتلا بمرض قند است و از لحاظ انکسار نور ، سالم و یا زدیک بین میباشد ، غفلتاً دورین گردد . این هم باز نشانه آن است که مقدار قند خون بی اندازه پائین آمده و معالجات انجام شده خیلی شدید بوده است، در هر حال تغییرات مذکور چه بصورت اول یادوم و یا هردو از نظر چشمی بسیار خوش خیم و زود گذر هستند.

۵- اختلالات پرده عنیبه

اختلالات پرده عنیبه در بیماری قند بسیار جالب توجه هستند و شکل ممکن است خودنمایی کنند :

الف - *Hydropsie du feuillet pigmentaire de l'iris*

ب - *La rubeosis iridis*

ج - *Iritis diabetique*

الف - هیدر و پیزی طبقه پیگمان ایریس - اغلب مشاهده شده است که در اعمال جراحی چشم بمحض اینکه به ایریس دست بخورد

از مصنفین عقیده دارند که در فلچ عصب ۶ قبل از هر چیز باید به فکر دیابت بود . پس از آن عصب ۳ و کمتر از آن عصب ۴ ممکن است گرفتار شود . عمولاً قبل از شروع فلچ دردهای درشیقه و یاد را طراف کره چشم ایجاد میشود و سپس یکمرتبه درد از بین مبرود و بالا فاصله فلچ عضلانی ظاهر میگردد . این فلچ عمولاً پس از مدتی کوتاه خود بخود ممکن است از بین برود و بعد از يك الى دوماه کاملاً بهبود باید ولی باز مجدداً چندی بعد عود میکند و این مرتبه علاوه بر یک عصب ممکن است عصب دیگر همان چشم یا چشم دیگر را نیز گرفتار سازد . فلچ مضاعف عصب ششم که بعضلات مستقیم خارجی دو چشم هر بوط است، نسبتاً زیاد دیده میشود ولی فلچ تقارب بسیار بندرت مشاهده میگردد .

در باره علت این فلچها، نظرات گوناگون است. برخی آنرا مر بوط به پولی نوریت و برخی دیگر آنرا معلول خون ریزیهای کوچک در نزدیکی هسته های عصبی میدانند . فلچ کامل تمام عضلات یک چشم و یا دو چشم در بیماری قند بسیار نادر است ولی چند شرح حال در این مورد در دسترس میباشد . در هر صورت چه بسا اتفاق افتاده است که فقط با برخورد به این فلجهای عضلانی بوجود يك دیابت مخفی پی برده شده است .

۸- نوریت عصب باصره.

نوریت اپتیک یکی از عوارض بارز بیماری قند است و عمولاً بصورت نوریت رتروبولبر تحدید یافته است، که نشانه گرفتاری رشته های ماکولا است ، ایجاد میشود . در این صورت ، دید مرکزی بیمار نقصان میباشد و در موقع مطالعه دچار اشکال میشود ولکنه نسبتاً کوچکی دائمی در جلوی چشم ، مخصوصاً موقعی که بخواهد شیئی را دقیقاً نگاه کند، اورا آزار میدهد . و بدین ترتیب وجود یک اسکوتووم مرکزی را بیمار خود تأیید میکند . عالم بالینی این عارضه کمیاب بسیار شبیه به نوریتهایی است که در نتیجه مصرف زیاد و طولانی مشروبات الکلی ایجاد میگردد و بهمین علت هم هست که برخی از دانشمندان ارتباط آنرا با بیماری قند مشکوک تلقی کرده اند، ولی بايد گفت در چند موردی که آزمایش آسیب - شناسی انجام یافته است وجود ضایعات عروقی در عصب باصره ثابت شده و در نتیجه دیابت را مسئول آن دانسته اند .

۹- اختلالات پرده شبکیه .

بطوریکه ملاحظه گردید ضایعات و تظاهرات دیابت، قسمتهای مختلف قدامی چشم و همچنین عضلات و اعصاب آنرا گرفتار میکند و چه بسا اتفاق افتاده است که يك دیابت مخفی بوسیله مشاهده همین عالم فوق تشخیص داده شده و از پیدا شدن اغمای دیابتی جلوگیری گردیده است . با وجود این متأسفانه این آزمایشها چندان

پر شکان موقعي که خود را مواجه با يك ایریتیس هموراژیک می بینیم همیشه بفکر دیابت می افتم .
شكل دوم، ایریتیس تورپید چرکی میباشد که عمولاً نزد دیابتیک ها با هم پیوپیون خفیف مشاهده میشود . در این موقع هیچ علامت التهاب و قرمزی در چشم مشهود نیست . بعضی از چشم پر شکان این عارضه را يك نوع ایریتیس متاستاتیک نامیده آنرا من بوط بیک کانون خفته چرکی در بدن میدانند که روی زمینه بیماری قند را ایریتیس خودنمایی کرده است .

۵- کاتاراکت دیابتی .

کدورت عدسی بزرگسالان رانمیتوان صد درصد من بوط بدیابت دانست، ولی مینوان گفت که این کدورت در زمینه دیابت زودتر تظاهر میکند ، بر عکس دیده شده است که ترد جوانان دیابتی در ظرف مدت خیلی کوتاهی مثلاً چند هفته و یا چند ماه و حتی چند روز غفلتاً در دو چشم کدورت عدسی خودنمایی کرده است . این کدورت در قسمت قدامی و خلفی عدسی بطور یکنواخت متumer کر میشود و سپس بساير قسمتهای آن اثر کرده کاتاراکت کامل ایجاد میکند بطور کلی بروز آب هر وارد نزد يك جوان دیابتی را باید علامت و خامت بیماری قند دانست .

۶- اختلال فشار کرده چشم .

اختلال فشار کرده چشم ممکن است بعورت از دیاد فشار و یا نقصان آن تظاهر کند . در جنس طریق قبل راجع به گلوکوم هموراژیک سحبت گردید، این همان علامت مهم دیابت و از دیاد فشار چشم در نتیجه ایریدیس روپوزیس میباشد که بالاخره منجر به درآوردن چشم میگردد . اما کمی فشار چشم ممکن است گاهی اذایقات به اندازه ای زیاد باشد که حتی شکل و فرم قرنیه را نیز از بین ببرد و آنرا کاملاً تغییر دهد . این يك عالمتی است که ساله است شناخته شده و علامت بارز مرحله قبل از اغمای دیابتی میباشد . بنابراین با شناختن این عالمت، چه بسا که بتوان از بروز این اغمای بالنتیجه مرگ جلوگیری کرد . پس ملاحظه میشود که چقدر چشم پر شک میتواند کمک شایان توجهی به طبیب عمومی چه از لحظه معالجه و چه از لحظه پیش بینی بیماری، بکند .

۷- فلچ عضلات چشم .

یکی دیگر از تظاهرات چشمی دیابت، فلچ عضلات محرك چشم میباشد و ممکن است يك بادو با هر سه عصب محرك یعنی ۳ و ۴ و ۶ گرفتار شوند . عمولاً ویژه از همه عصب شش فلچ میشود، بطوریکه بعضی

۱- رتینیت مرکزی نقطه شکل Retinitis punctata centralis در قلب خلفی چشم در ناحیه ماکولا و حتی در اطراف پایی نقاط سفید رنگ گرد و یاستاره شکل کم و بیش منظم دیده میشود بدون اینکه کوچکترین علامتی از رتینیت آلبومینوریک وجود داشته باشد . همچنین جند نقطه کوچک هموراژیک نیز در همسایگی این نقطه های سفیدرنگ مشیود می شود که بیشتر بسمت تامپورال چشم بیمار پیش روی کرده اند . این منقاره یکی از بارزترین اشکال رتینیت دیابتیک همیباشد که هیچ علامتی از نفریت و هیچ نشانه ای از فشارخون در آن وجود ندارد ، وجه بسا سالها بدون اینکه تغییری در این منظره تدقیق بینداشود بیک صورت باقی میماند . دوشکل دیگر ضایعات مرکزی رتین را نیز میتوان به این شکل ثبت داد و آندو عبارتند از :

الف - خون ریزی های نقطه شکل مرکزی رتین hemorrhages ponctuées de la rétine centrale خلفی رتین، نقاط خون ریزی کوچک بدون اگرودا جلب نظر میگردند.

در اینجا دید مرکزی مختصری نقصان می‌یابد. آزمایش‌های آناتوموپاتولوژیک نشان داده است که این نقاط خون رینی نتیجه میکروآنوریسم‌های کاپیلر ناحیه ماکولا و بالنتیجه علامت خاص دیابت همیاشند.

ب - رتینیت نقطه شکل مت مرکز در اطراف رتین - Retinite ponctuée périphérique هر دو صورت نقاط کوچکی خود نمایی میکنند، منتها فقط در قطب خلفی نیستند بلکه در سایر قسمتهای رتین مخصوصاً در ناحیه تامیورال زیاد دیده میشوند.

۳ - اشکال حیبرید رتینیت دیابتی

الف - منظرة کلینیکی این شکل کاملاً شبیه بمنظرة کلینیکی یاک دیپو پاتی آرتراواسکلروزمیباشد، بدین معنی که خونریزی و اکزودا در قطب خلفی کمی دورتر از پایه همراه با تورم مختصر دستین ظاهر میشوند و علائم تصلب شرائین و همچنین علائم تقاطع شریان و ورید بطور کامل مشهود میگردند. این شکل بیشتر نزد اشخاص دیابتی که از دیاب فشارخون و مختصری آلومن در ادرار دارند دیده میشود ولی باید تذکر بهم که آنرا نمیتوان یاک شکل خالص دیابت دانست و اگر چشم پزشک از بیماری قندبیمار اطلاع نداشته باشد این منظرة کلینیکی را رتینیت هیپر تانسیو می نامد. فقط بودن تورم در صفحه پایپی تا اندازه ای بتشخیص کمک مینماید و ما را بسمت تشخیص

بـ- رتینیت دیابتیک اکزوداتیو Retinitis diabetique exudative

مورد توجه آقایان پزشکان قرار نمیگیرد و همیشه نظر خود را بیشتر معطوف به تظاهرات چشمی در پرده شبکیه مینمایند. خوشبختانه یا بد بختانه باید بگوئیم که این ضایعات همیشه و در یک موقع معین ایجاد نمیشوند. ععمولاً ما آنها در دوران آخر مراحل دیابت یعنی پس از سالها ابتلا و مخصوصاً در سنین بین ۴۰ و ۵۰ مشاهده میکنیم. زمانی هم دیده شده است که در سنین جوانی، این ضایعات خود نمائی میکنند و با کمال تعجب موقی که بمقدار قند خون توجه شود می بینیم که حداکثر بین ۱/۳۰ الی ۱/۵۰٪ بیشتر نوسان ندارد ولذا هیچ تناسبی بین وجود ضایعات شبکیه با مقدار گلیسمی وجود ندارد. ماسعی میکنیم که در سطور زیر این تظاهرات را در دوران حمله سنین جوانی و سنین بالاتر مورد مطالعه قرار دهیم.

الف - لیپمی رتین : در این حالت، رتین مختصری کمر نگ میشود و بمنظور میرسد که عروق از خون کمر نگ ویاسفید رنگ پر شده‌اند. این منظره بیشتر فرد جوانانی مشاهده میشود که دارای حالت عمومی بسیار ضعیف هستند و متأسفاً نه باید گفت که این علامت مرحله نزدیک اغماهی دیابتی را خبر میدهد که خوشبختانه با تزریق انسولین از آن جلوگیری بعمل می‌آید.

ب- نشت مواد لیپوئیدی از جدار شریان‌ها : این منظره هم در جوانان مشاهده نمی‌شود. جدار شریان‌های رتبین در قسمتهای مختلف و بطریق مقطع از غلاف سفید رنگی که همان مواد لیپوئیدی هستند پوشانیده شده است و در فواصل اینها گاهی‌گاه خون شریانی خود را نشان می‌دهد.

دوم - صایعات رئیس نزد بزرگ‌الان.

اختلالات رتین فزد اشخاص بالغ هیچ رابطه بادید مرکزی بیمار ندارد . ممکن است دید مرکزی بیمار کاملاً طبیعی و حتی $\frac{1}{10}$ باشد ، درصورتیکه ضایعات دیابتی در چشم بعد اکثر موجود باشد و نسبت باینکه این ضایعات در کجا و چه نقطه رتین وجود داشته باشد دید مرکزی هم کمتر و پایابطیعی است . بنابراین کم نشدن دید مرکزی را باید نشانه نبودن عالم ته‌چشم دانست . بعضی از دانشمندان منظره بالینی عادی رتینیت دیابتی را کاملاً منوط به بیماری قند نمیدانند و میگویند که چون همیشه همراه با دیابت ، فشارخون و یا بیماری کلیوی نیز وجود دارد ، پس این ضایعات یا مر بوط بفشارخون و یا مر بوط به نفریت میباشد . ولی باید گفت که صحیح است که گاهی اوقات دیابت با فشارخون و یا با نفریت همراه است ، ولی از لحاظ افتالوموسکوپی نکات و علائم خاصی در رتینیت خالص دیابتی وجود دارد که آنرا باعیج چیز دیگری نمیتوان اشتباه کرد . درسطور بعد به این نکات اشاره می شود :

تا اینکه مرگ بیمار را فرا می‌ساند. روی این اصل است که طبیب عمومی باید تنها بتعیین مقدار قند خون بیمار اکتفا کند و با مشاهده مقدار طبیعی قند خود را راضی و بیمار را دلخواه سازد. بطوریکه ملاحظه می‌شود چه بسا بیمارانی که قند خونشان از مدت‌ها پیش طبیعی باقی مانده و آزمایش‌های مکرر خون‌هم آنرا تأیید کرده ولی عارض شدید آن که غیرقابل جبران هستند آهسته پیش روی و خودنمایی کرده‌اند و چه بسا که بمراگه بیمار منجر شده است.

در اینجا لازمه می‌دانم یکبار دیگر به اهمیت و ارزش آزمایش مکرر چشم برای کنترل وضع عمومی عروق بیمار اشاره و ارزش آنرا برای پیش‌گیری و پیش‌بینی گوشزد کنم.

پاتوژنی رتینیت دیابتی

همانطور که در سطور فرق ذکر شد، عالم‌وضایعات چشم‌پس از کشف انسولین مورد مطالعه و مشاهده قرار گرفت، زیرا بیماران دیابتی پیش از کشف انسولین، قبل از اینکه بهم حمله عوارض چشم برستند، جان خود را از دست میدادند، ولی امروزه با تردیق انسولین میتوانیم زندگی بیمار را از نزدیک کاملاً مشاهده و بررسی کنیم. پس اگر ما امروزه میتوانیم این اختلالات عروق را در چشم مشاهده و بررسی سیر بیماری را مطالعه کنیم، همه از برگت وجود انسولین است.

ضایعات مشهود در چشم نمونه ضایعات شریانی وریدی و کاپیلری است که قاعدها در سایر اعضاء بدند نیز وجود دارد و بطور کلی عبارتست از یک درثرا سانس لیپوئیدیک که به مرور در جدار عروق و درزی آندوتلیوم خودنمایی می‌کنند. تردیق انسولین جان بیمار را نجات میدهد، ولی دیگر نمیتواند از اختلالات و خیم عروق، که ابجاد شده وبا خواهد شد، جلوگیری کند. اما علت این ضایعات عروق را باید در اختلالات مواد لیپوتروپ مخصوصاً در لوزالمعده جستجو کرد. حقیقت اینست که اثر مواد هورمونی لیپوکائیک در ضایعات دیررس دیابت کامل ثابت گردیده است، و همین وجود ورسوب مواد لیپوئیدی در جدار عروق است که زمینه را برای اختلالات آتی آن فراهم می‌سازد.

ارزیابی و پیش‌بینی دیابت از روی علائم چشمی: بعضی از علائم و نشانه‌هایی که در فوق ذکر شد جنبه بالینی داشته هیچ‌گونه ارزش پیشگوئی را ندارند، فقط ارزش آنان برای پی‌بردن بدرجۀ اهمیت بیماری قند می‌باشد. ولی برخی دیگر از علائم چشم از نظر یک چشم پزشک بسیار قابل اهمیت می‌باشند مخصوصاً در موقع اعمال جراحی چشم، همچنین علائم دیگری هستند که از لحاظ آشکار ساختن یک بیماری قند مخفی که شاید تا آن‌روز برای یک طبیب

در این شکل هم باز تورمی در پاپی موجود نیست، ولی در رتین و اطراف آن خیز مختصری وجود دارد و خون ریزی‌های نسبتاً کوچک و بزرگ‌های همراه با اکسوداهای شدید و اختلالات عروقی تصلب شرائین در قسمت‌های خلفی رتین و گاهی هم پراکنده بسمت محیط رتین جلب نظر مینماید. این شکل هم بیشتر در نزد دیابتی‌های که هم فشار خون وهم اختلالات کلیوی دارند دیده می‌شود. تنها پلاکهای اکسوداتیو شدید همراه با پاپی نسبتاً سالم است که چشم پزشک را متوجه دیابت می‌کند. این دو شکل اخیر یعنی رتینیت دیابتیک اکسوداتیو و رتینیت هیبرید بسیار زیاد دیده می‌شوند ولی متأسفانه نمیتوانند از لحاظ پیش‌بینی کمک شایانی به پزشک بکنند. ویا صریح‌تر بگوییم هنوز شناسایی ما برای توجیه این ضایعات از لحاظ پیش‌گیری و پیش‌بینی کافی نیست.

۳ - اختلالات عروق در اشکال شدید و خیم رتینیت دیابتی:

این اختلالات به اشکال زیر معمولاً خودنمایی می‌کنند:

الف - دسته عروق نوزاد.

ب - اختلالات شدید وریدی.

ب - غلاف سفید اطراف وریدها.

الف - دسته عروق نوزاد کاپیلر که گاهی شبیه یک صفحه پادبزن که جلوی پاپی قرار گرفته و بوسله یک شاخه کلفت و ضخیم‌مانند دسته پادبزن به صفحه عروق متصل شده است، یکی از اشکال بسیار بدخیم ضایعات چشمی بیماری قند می‌باشد. زیرا این عروق کم کم بزرگ شده و عروق رتین را نیز با خود بجلو آورده سبب خون ریزی‌های شدید ویژه و بالآخره رتینیت پرولیفرانت می‌شود.

ب - اختلالات شدید وریدی و اکتازی آن‌ها که در آن وریدها پر پیچ و خم و ضخیم شده و در بعضی از قسمت‌های آن مشاهده می‌گردد که خون بخارج نشست و بصورت قطره درویشه، و یا جلوی رتین بصورت یک سطح بزرگ خون ریزی خودنمایی می‌کند. این منظره کم و پیش در قسمت‌های مختلف رتین مشاهده می‌گردد.

پ - غلاف سفید وریدی: گاهه بگاه مشاهده می‌شود که دور وریدها از یک غلاف سفید پوشیده شده است و شبیه یک عضوی می‌ماند که در یک ناوдан گچی قرار گرفته باشد. این منظره علامت نفوذ و نشت مواد لیپوئیدی در جدار عروق می‌باشد. ضایعاتی که بدین ترتیب دروریدها ظاهر می‌شوند دیگر بوجود نمی‌باشد و بدین ترتیب روز بروز بر خامت بیماری و پیشرفت آن افزوده می‌شود. با وجود یکه مقدار قند خون طبیعی و حتی کمتر از آن‌هم شده است ضایعات وریدی که نشانه یک دیابت و خیم هستند در حال پیشرفت می‌باشند و آهسته این و خامت درونی را فزونی میدهند

باقي و ثابت مانده و طبیب هم گول این آزمایشها فریبند خون را خوده و بیماری قند را متعادل دانسته و بالنتیجه معالجه را دیگر جداً دنبال نکرده و بیمار هم خود را شفا یافته تلقی کرده است ، درصورتیکه آهسته آهسته درهmin وضع فریبند ضایعات عروق در تراچشم شدت پیدا کرده اند . سابقاً قبل از اینکه انسولین کشف گردد بیمار مبتلا به ا gammای دیابتی میشد و فوت میکرد، ولی امروزه با تزریق انسولین دیگر ا gammای وجود ندارد و فقط در اثر کروناریت coronaryate یا میوکاردیت یا گانگرن یا ضایعات عروق ممکن است فوت ناگهانی پیش آید . زیرا انسولین نه تنها روی این ضایعات اثری ندارد بلکه قادر به جلوگیری از پیشرفت خفیف آنها نمیباشد . بهمین جهت است که وجود ضایعات واختلالات عروق در تنه چشم مارا به اهمیت وضع عمومی عروق سایر نقاط بدن آگاه میکند و آتیه و سیر بیماری را از روی این نشانهای بالینی تراچشم میتوانیم چون پرده سینما دیده و بالنتیجه مطالعه کنیم .

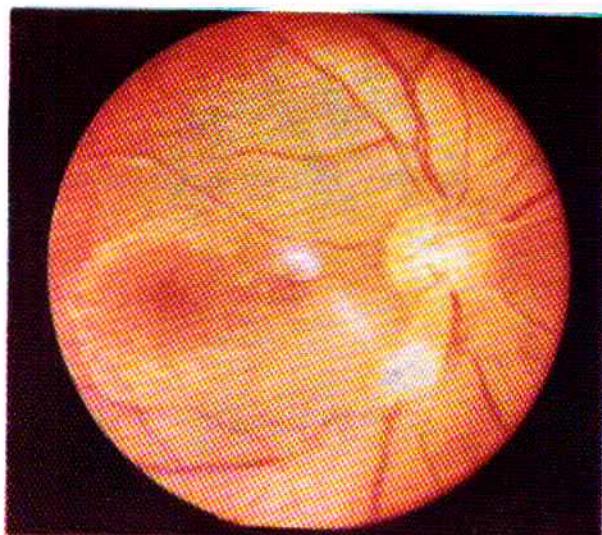
آنژیوگرافی رتین بامحلول فلورسین

آنژیوگرافی رتین با تزریق محلول ۱۰ درصد فلورسین درورید بیمار، وسیله بسیار ارزشناهای است برای توجیه و نشان دادن دقیق ضایعات عروق و مخصوصاً آنوریسم های بسیار کوچکی که حتی بافتالموسکپ هم نمیتوان بوجود آنها در قطب خلفی چشم پی برد . مامیتوانیم بدینوسیله خاصیت نفوذ پذیری جدار عروق رتین را دقیقاً مطالعه کرده بالنتیجه قبل از بروز ضایعات چشم بوضعیت عمومی عروق بدن پی برد و پیش بینی و یا پیش گیری عوارض و خیم آنرا بکنیم . همچنین بوسیله تزریق ماده فوق میتوان ترد دیابتی های فامیلی و همچنین فرزندان آنها پیش بینی وضع آتنی بیمار را کرده از روی زمان ظهور فلورسین درورید و شریان قابلیت نفوذ کاپیلر و اهمیت ضایعات وریدی را در آنها مورد مطالعه قرار دهیم . از همه مهمتر میتوان بوسیله فلورسین وبالنتیجه رتینوگرافی معالجات انجام شده را ارزیابی و اثرات آنرا تزدیم را مشاهده کرد .

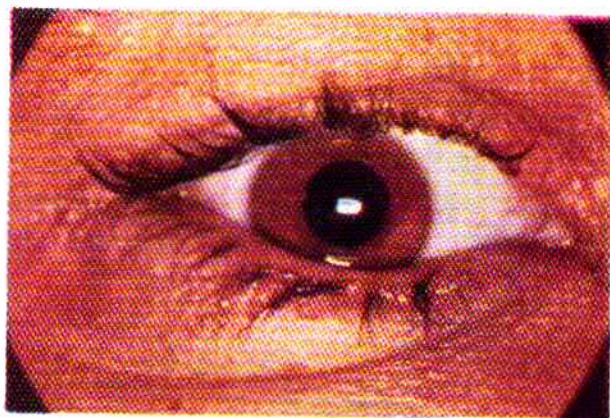
عمومی و یاخود بیمار ناشناخته بوده است مهم میباشد . ولی باید گفت که روی هم رفته این ارزیابی بدو قسمت مهم تقسیم میشود: یکی برای طبیب معالج از لحاظ زندگی بیمار و دیگری برای چشم پزشک از لحاظ آینده بینائی او .

الف - آتیه بینائی : اختلالات در تطابق و یا عیب انکسار و حتی فلجهای عضلات محرك چشم همه موقعی است و در آتیه بیمار را ناراحت نمی کند، ولی آماں عصب باصره یکی از علائم نسبتاً بد این بیماری است و معمولاً پس از ایجاد، قابل برگشت نیست و دید بیمار برای همیشه نقصان خواهد یافت . بعضی از علائم دیگر یک نوع زنگ خطری هستند که نشانه و خامت بیماری میباشد، مثل Iridis rubeosis که بمحض رویت چنین علامتی باید بیمار خود را برای یک آتبه و خیم و بدینائی آماده سازد . ضایعات عروق رتین نیز اهمیت بسزایی برای آتیه بیماری قند دارد و معمولاً از روی همین عوارض ضایعات است که میتوان دقیقاً پیش بینی وضع بینائی بیمار را کرد . مثلاً یک چشم ممکن است در اثر گلوکوم ثانوی هموراژیک اذیان برود و چشم دیگر در ترتیبیک رتینیت تیپیک دیابتیک و رتینیت پرولیفرانت به نینائی منجر شود . بنابراین یک بیمار دیابتی کوچک میشود در صورتیکه هنوز بزندگی خود ادامه میدهد و ظاهراً هم آزمایش های خون او مقدار طبیعی قند و حتی کمتر از اندازه طبیعی را نشان میدهد . بطوریکه ملاحظه میشود یک دیابتیک عاقبت بدی دارد و بصورت نزاری زندگی خود را ادامه میدهد ، حتی اگر هم دید بسیار مختصی برای او باقی مانده باشد . زیرا ناتوانی عمومی و عدم تقدیمه و ناینائی نسبی وبالنتیجه عدم توانایی انجام کارهای روزمره خود عاقبت ناخوشی را برای او بار میآورد .

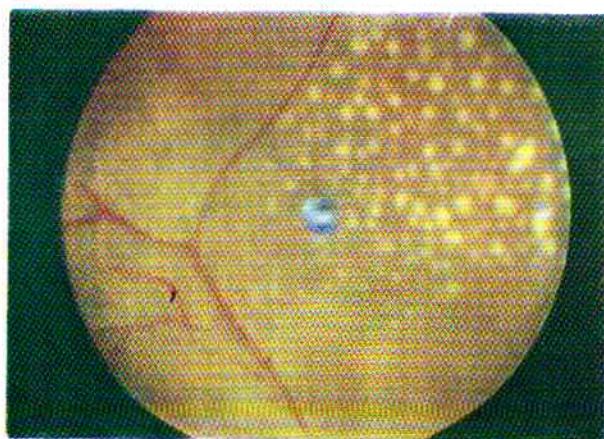
ب - آتیه عمر و زندگی : همه میدانیم که چقدر مشکل است راجع به آتیه یک بیماری قند اظهار نظر کرد . بطور کلی علائم چشم نقش بسیار مهم و ارزشناهی را در این پیش بینی دارا میباشد، زیرا چه بسا اتفاق افتاده است که از مدتها پیش قند درادراد بیمار بکلی اذیان رفته و مقدار قندخون او هم بمقدار طبیعی و حتی کمتر از آن سالها

شکل ۴ - تقاطع سفید مایل به زرد در قطب خلفی رتین
(شکل کاملاً مشخصه رتینیت دیابتیک)

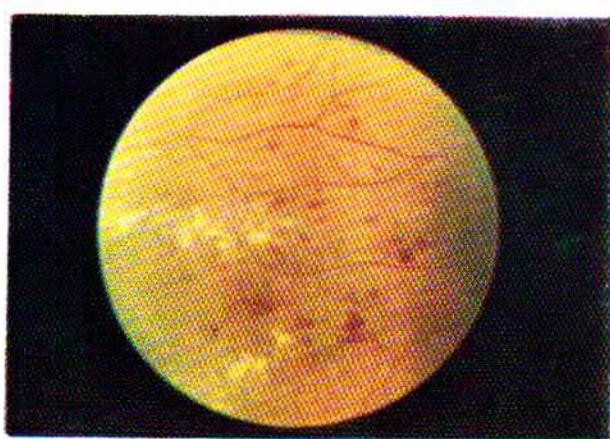
شکل ۱ - گول مژه‌های مکرر در اثر دیابت

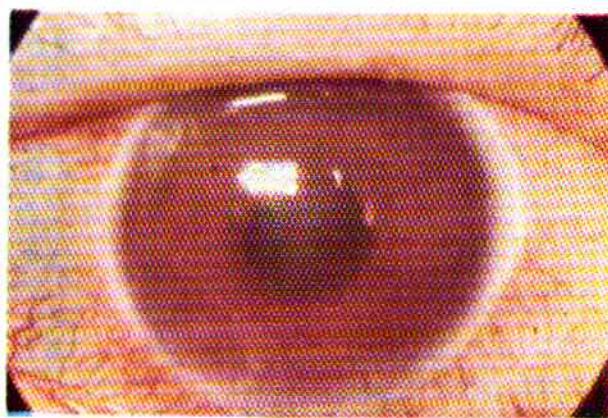
شکل ۵ - رتینیت نقطه شکل بدون خون ریزی
(یکی از اشکال مشخصه دیابت در رتین)

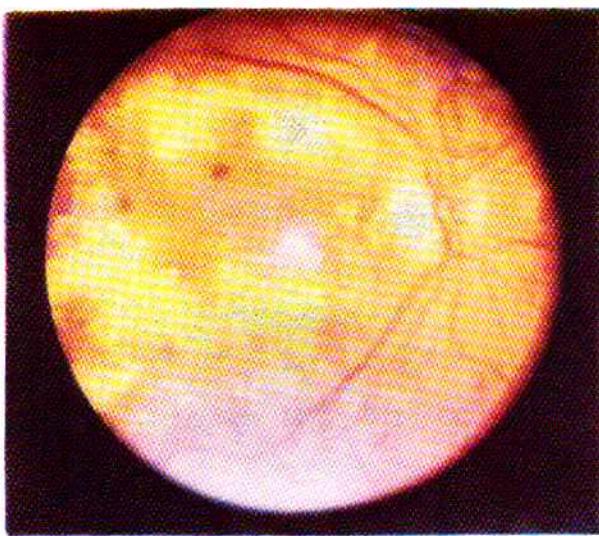
شکل ۲ - فلگمون پلک فوقانی در اثر دیابت

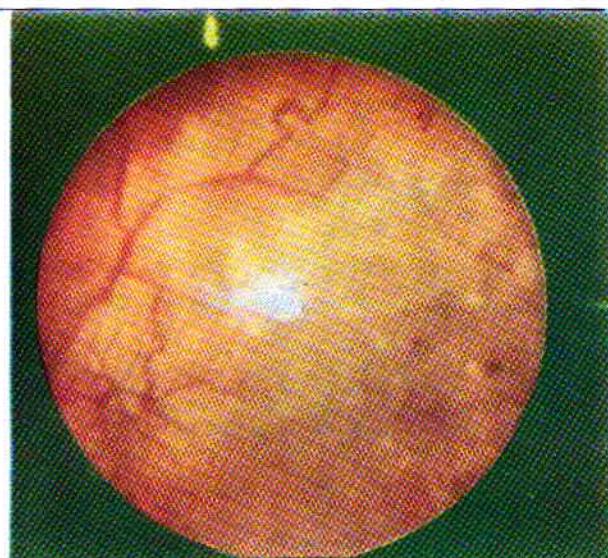
شکل ۶ - خون ریزی همراه با پیکر آنوریسم و اگزودا
(فرم مرکزی ضایعات دیابت در رتین)

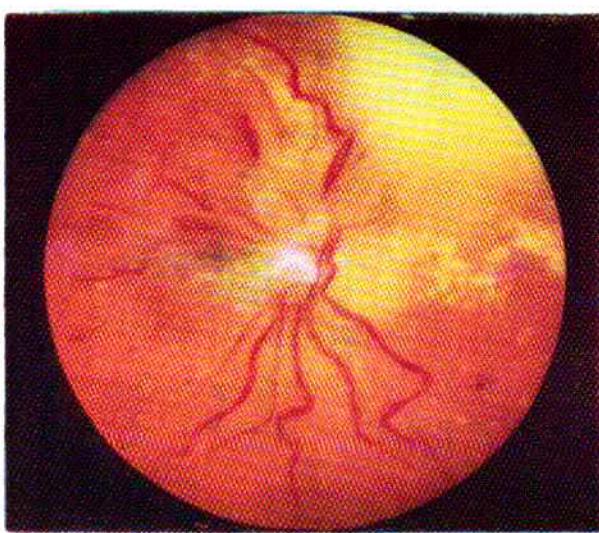
شکل ۳ - عروق نوزاد در روی پرده عناییه و کنار حدقه
(Iridis Rubeosis)

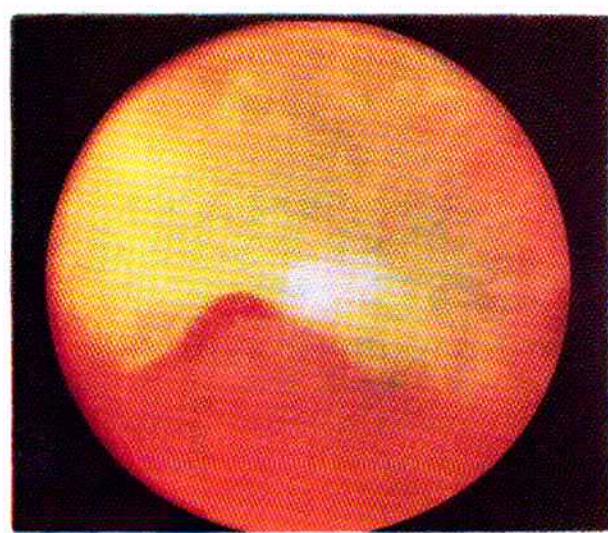
شکل ۶ - دبوهای کلسترول همراه با میکرو آنوریسم و خون ریزی و سروزتیه (عراحل آخر فرم خالص ضایعات دیابت)

شکل ۷ - عروق نوزاد همراه با افزوده ای بسیار شدید میکرو آنوریسم (ضایعات دیابت منتشره در تمام قسمت های رین)

شکل ۱۰ - تورم پایی و خون ریزیهای شدید همراه با اعوجاج عروق و سروزتیه فراوان (ضایعات دیابتی همراه با فشار خون و ضایعات کلیوی)

شکل ۸ - خون ریزی بسیار شدید همراه با تورم رین و نفت سروزتیه (مرحله قبل از گلو کوم در دیابت)

شکل ۱۱ - خون ریزیهای منتشره در تمام قسمت گچشم با سروزتیه (نفرت همراه با دیابت و فشار خون)

REFERENCES

- 1- Abrami, Gallois, Stehelin, Bull. S.O. Paris Juin 1930.
- 2- Adams, Retinite diabétique chez un malade de 22 ans. Brit. J.O. Janvier 1932 Page 38.
- 3- Bailliart, La circulation retinienne. Paris 1923 Page 246.
- 4- Bautin (C.T.) Diabetic lipemia retinalis and fat embolism, J. Am. Med. As. 86. 20 Fev 1926 Page 546.
- 5- Beauvieux et Pesme, La retinite diabétique Ar. O. 1923. Page 65.
- 6- Benedict, Les retinites dans les affections cardio-vasculaires et renales. Am. J.O. 4. No 7. 1921. Juillet. Page 495.
- 7- Retinite hypertensive et nephrite, Trans. sect. Opht. Am. Med. Ass. 73 Année, 22. 26 Session saint louis 1922.
- 8- Bistis. Retinite avec hyperglycémie sans glycosurie. Bull. S.O. Paris 20 Dec 1930
- 9- Bonnet (Paul). Manifestation du diabète sur l' appareil visuel. Oph. Clinique 1952 Page 1211.
- 10- Braun, R. Retinite diabétique. étude de 115 Cas. Ar. S.O. Nov. 1932.
- 11- Chailloux, les retinites chez les hyperglycémiques sans glycosurie. XIII Cong. inter. D.O. amsterdam. 10. Sep. 1929.
- 12- Chase (L.). Diabète lipemia retinalis. J. Am. Med. As. 57. 17. 18. Juillet 1931.
- 13- Cohen. Pathogenie et Pronostic des Complications oculaires dans les diabètes. Int. clin, 4, serie 23, 1923. P. 246.
- 14- Cohen, Lipemia retinalis with hypotonie diabetic coma. Ar. of. O, 50, Mai 1921. P. 247.
- 15- Couvelaire, A propos de 2 cas de retinites gravidique, glyco et obst, 2, No 5. 1920. P. 305
- 16- Dufur et gonin, Retinite diabetique, Encycl. Frac. O. Paris, 6. P. 833.
- 17- Garreton, Le diabète de la rétine. Ar. O. Hispn. A. 32. 1932. P. 185.
- 18- Geunet. Le fond de l'oeil des diabétiques J. Med. Lyon. 1924. P. 159. No 101
- 19- Gresser (E.D.). Recherche sur les rétinopathies: Diabète sucré, Am. J.O. Juillet. 1933. P. 608.
- 20- Hardy. Action de l'insuline sur la lipemie rétinienne, Am. J.O. 1924 No.1 P. 39.
- 21- Jaffe (Moris) et schofeld (W.A.). Lipemie rétinienne due au diabète. Ar. O. Avril 1933.P. 531
- 22- L.O. Russo. la Retinite diabetique An. Di. Ott. 55, 1927. P. 222.
- 23- Malbran. Belgeri, Satanavsky, Alterations oculaires dan la diabetes. Soc. Argentina Oph.21. Dec. 1934.
- 24- Nylius, Retinite diabetique, Heidel. G. 1937.
- 25- Poyales. l'insuline en ophtalmologie. Ar. O. 1924. P. 207.
- 26- Re benjamin. Complications oculaires du diabète. Benos. ayres. 1934.
- 27- Rochon, Duvigneaud, Monthus, 2 cas de Glaucome dans la retinite diabetique. Cong. S.F.O. Mai. 1927
- 28- Rowo (A.). Effect of insulin in treatment of diabetes with lipemia retinalis. J.Am. Med Ass. 82. 12 Avril 1924. P. 1167.
- 29- Taubenhans, Yeux et diabète. Bull. S.O. Vienne. Oct. 1934
- 30- Wagner, Willes. La retinite de diabète Mellitus J. Am. Med. As. 77. No 8. 1921. P. 515.
- 31- Waite. Les complications oculaires du diabète. New. Enq. Oph. Soc. 17. Oct. 1934.